

Sygn. akt XI Ka 566/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 sierpnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie w XI Wydziale Karnym-Odwoławczym

w składzie: Przewodniczący: SSO Katarzyna Żmigrodzka

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska – spr.

SO Włodzimierz Śpiewła

Protokolant: prot. Katarzyna Zabielska

przy udziale Prokuratora Marty Baranowskiej

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2013 roku

sprawy P. S.

oskarżonego z art. 288 § 1 k.k. i in.

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 28 marca 2013 r. sygn. akt II K 48/13

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej czynu zarzuconego oskarżonemu P. S. w pkt II aktu oskarżenia i sprawę tego oskarżonego w tym zakresie przekazuje Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt XI Ka 566/13

UZASADNIENIE

P. S.i R. S.zostali oskarżeni o to, że:

I. w dniu 20 października 2012 roku w Ł. województwa (...), działając wspólnie i w porozumieniu wzięli udział w pobiciu K. P. w ten sposób, że zadając uderzenia rękami po twarzy i głowie oraz kopiąc po całym ciele, narazili wymienionego na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 156 § 1 lub 157 § 1 kk to jest o czyn z art. 158 § 1 kk

a ponadto P. S. został oskarżony o to, że:

II. w miejscu i czasie jak w pkt I, działając w sposób umyślny dokonał uszkodzenia oprawki i szkła korekcyjnych, powodując straty w wysokości 400 zł na szkodę K. P. to jest o czyn z art. 288 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Łukowie wyrokiem z dnia 28 marca 2013 roku w sprawie – sygn. akt. II K 48/13 P. S.i R. S.uznał za winnych dokonania zarzucanego im czynu w pkt. I a.o i za to na podstawie art. 158 § 1 kk skazał ich na kary po 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 1 pkt. 1 kk w stosunku do R. S.zaś na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk w zw. z art. 70 § 2 kk w stosunku do P. S.wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych kar pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okresy próby wynoszące po 3 (trzy) lata i na podstawie art. 73 § 2 kk

P. S. oddał pod dozór kuratora sądowego w okresie próby; na podstawie art. 71 § 1 kk orzekł wobec oskarżonych kary grzywny w liczbie po 100 (sto) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych; P. S. uniewinnił od dokonania czynu z pkt. II a.o; na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonych kar grzywny zaliczył oskarżonym okresy zatrzymania od 20 do 21 października 2012 roku; zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 320 (trzysta dwadzieścia) złotych tytułem kosztów sądowych.

Od tego wyroku apelację wniósł prokurator.

Na zasadzie art. 425 § 1 i 2 kpk, art. 444 kpk i art. 447 § 1 kpk zaskarżył wyrok w części dotyczącej czynu określonego w punkcie II aktu oskarżenia w całości na niekorzyść oskarżonego P. S..

Na zasadzie art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi zarzucił:

-obrazę przepisów postępowania a mianowicie art. 4, 7, 366 § 1, 410, 424 § 1 pkt 1 kpk mającą wpływ na treść orzeczenia, przejawiającą się w uwzględnieniu jedynie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego, poczynieniu ustaleń faktycznych na podstawie części zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, nienależytej analizie poszczególnych dowodów i ich jednostronnej ocenie, nienależytym rozważeniu wszystkich okoliczności ujawnionych w toku przewodu sądowego, zaniechaniu czuwania nad prawidłowym przebiegiem rozprawy poprzez baczenie aby wyjaśnione zostały wszystkie istotne okoliczności sprawy oraz w sprzecznościach w treści uzasadnienia, a w konsekwencji pominięciu przez Sąd okoliczności zdarzenia w tym ewidentnego zamiaru zniszczenia okularów na szkodę K. P. wyraźnie zwerbalizowanego w czasie czynu przez oskarżonego i zrelacjonowanego na rozprawie przez świadka M. K., co skutkowało niesłusznym uniewinnieniem P. S. od dokonania czynu z art. 288 § 1 kk.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonego P. S. od popełnienia czynu określonego w punkcie II aktu oskarżenia i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Łukowie.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja prokuratora o ile wnosi o uchylenie zaskarżonego wyroku w części dotyczącej uniewinnienia oskarżonego P. S. od popełnienia czynu zarzuconego w punkcie II aktu oskarżenia i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania jest zasadna i zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy procedując w zakresie czynu zarzuconego oskarżonemu P. S. w punkcie II aktu oskarżenia nienależycie rozważył wszystkie okoliczności ujawnione w toku przewodu sądowego a dotyczące tego czynu. Zdaniem Sądu Rejonowego dokonane przez oskarżonego P. S. uszkodzenie oprawki i szkła okularów korekcyjnych na szkodę K. P. nie może zostać uznane za realizujące znamiona występku z art. 288 § 1 kk. Okoliczności ustalonego stanu faktycznego nie pozwalają bowiem na przyjęcie, że oskarżony działał w zamiarze uszkodzenia oprawki i szkła okularów korekcyjnych jak też brak jest podstaw do przyjęcia iż przewidywał taką możliwość i się na nią godził. Zamiarem oskarżonego było wyłączenie wyrządzenie pokrzywdzonemu dolegliwości o charakterze fizycznym (str. 6 uzasadnienia, k. 77 v). Z takim stanowiskiem Sądu Rejonowego nie można się zgodzić. Rację ma prokurator wskazując w apelacji, iż Sąd orzekający pominął w tym zakresie treść zeznań świadka M. K., chociaż ocenił je jako wiarygodne.

Świadek M. K., która obserwowała przebieg zaistniałego w dniu 20 października 2012 r. zdarzenia, zeznała, iż mężczyzna w białej kurtce (P. S.) wypowiedział do K. P. słowa „Z...cię kapucynie, że stracisz okularki” (k. 8v, 68). Ten mężczyzna uderzył w twarz K. P. dwa lub trzy razy i „okulary rozsypały się” po uderzeniu tego mężczyzny (k.25, 68). Również z wyjaśnień oskarżonego P. S. wynika, że uderzył pokrzywdzonego w twarz z pięści i spadły mu okulary (k.18). Sąd Rejonowy nie rozważył w należyty sposób treści zeznań świadka M. K., pomimo tego, iż obdarzył je wiarą i w oparciu o nie poczynił ustalenia faktyczne w sprawie (str. 1, 3 uzasadnienia, k. 75,76). Zasadnie wskazał w apelacji prokuratora, iż z zeznań tego świadka wynika, że oskarżony P. S. przed zadaniem uderzenia pokrzywdzonemu zagroził mu uderzeniem i zniszczeniem okularów wypowiadając słowa „stracisz okularki”.

Wyżej wskazane uchybienie w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji spowodowało konieczność uchylenia zaskarżonego wyroku w części dotyczącej czynu zarzuconego oskarżonemu P. S. w pkt II aktu oskarżenia i przekazania sprawy tego oskarżonego w tym zakresie Sądowi Rejonowemu w Łukowie do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy oskarżonego P. S. w zakresie czynu zarzuconego mu w pkt. II aktu oskarżenia Sąd Rejonowy przeprowadzi postępowanie dowodowe od początku. Przesłucha oskarżonego (o ile zechce on składać wyjaśnienia) i świadków. Przesłucha w charakterze świadka R. S. na wskazane wyżej okoliczności.

Cały zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd Rejonowy podda należytej, wnikliwej ocenie zgodnie z wymogami art. 4 kpk oraz art. 7 kpk, poczyni prawidłowe ustalenia faktyczne i wyda rozstrzygnięcie w sprawie.

W razie potrzeby Sąd Rejonowy sporządzi uzasadnienie wyroku odpowiadające wymogom art. 424 kpk.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 § 2 kpk orzekł jak w sentencji wyroku.